പാഠം 14 **സെപ്റ്റംബർ 23–29**

ക്രൂശിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു

ശബ്ബത്ത് സായാഹ്നം

ഈയാഴ്ചയിലെ പഠനത്തിനായി വായിക്കുക: ഗലാ. 6:11–18; റോമ. 6:1–6; 12:1–8; 2 കൊരി. 4:10; 5:17; 11:23–29.

മനഃപാഠവാക്യം:

"എനിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്; അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിനും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (ഗലാ. 6:14).

ഗലാത്യരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പഠനം തീവ്രമായിരുന്നു. അതിനുകാരണം ആ ലേഖനം തന്നെ തീവ്രമാണെന്നതാണ്. അവന്റെ വിളി അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, അവൻ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ സത്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് (എന്തായാലും, അവൻ അനവധി തവണ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ സത്യം ദൈവത്തിൽനിന്നും വന്നു). പൗലൊസ് പഴയനിയമ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രചോദിതമായ തീക്ഷ്ണതയോടെ എഴുതി. ഒരു യെശയ്യാവിനെയോ, ഒരു യിരെമ്യാവിനെയോ, ഒരു ഹോശേയാവിനെയോ പോലെ.

അവരുടെ കാലത്തെ ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തോട് അവരുടെ തെറ്റിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു. വരുവാൻ അവർ യാചിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെ പൗലൊസും അതേ കാര്യം അവന്റെ കാലത്തുള്ളവരോട് ചെയ്യുകയാണ്.

ഉടനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ യിരെമ്യാവിന്റെ വാക്കുകൾ അവന്റെ കാലത്തെന്നപോലെ എളുപ്പത്തിൽ ഗലാത്യർക്കും ബാധകമാകാം: "യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ജ്ഞാനി തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്; ധനവാൻ തന്റെ ധനത്തിലും പ്രശംസിക്കരുത്; പ്രശംസിക്കുന്നവനോ യഹോവയായ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ദയയും ന്യായവും നീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ എന്നെ ഗ്രഹിച്ചറിയുന്നതിൽതന്നെ പ്രശംസിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അല്ലോ എനിക്കു പ്രസാദമുള്ളത് എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് (യിരെ. 9:23,24).

നമ്മുടെ "മഹത്വകരമായ" മനുഷ്യജ്ഞാനം, നമ്മുടെ സമ്പത്ത്, നമ്മുടെ ബലം എന്നിവ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി അതിന്റെ എല്ലാ വ്യർത്ഥതയിലും അർത്ഥശൂന്യതയിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനു മുൻപിലല്ലാതെ മറ്റൊരിടത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല. ഇതായിരുന്നു ഗലാത്യയിലെ തന്റെ തെറ്റിപ്പോയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തോടുള്ള മുഖ്യ സന്ദേശം.

സെപ്റ്റംബർ 30ലെ ശബ്ബത്തിനായി ഒരുങ്ങാൻ ഈയാഴ്ചയിലെ പാഠം പഠിക്കുക.

പൗലൊസിന്റെ സ്വന്തം കരം

ഗലാ. 6:11–19 ലുള്ള പൗലൊസിന്റെ അവസാന പരാമർശങ്ങൾ അവന്റെ മറ്റ് എഴുത്തുകളിലെ അവസാന പരാമർശങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുക. ഏതുരീതിയിലാണ് ഗലാത്യരുടെ അന്ത്യം മറ്റുള്ളവയോട് സമവും വ്യത്യാസവുമായിരിക്കുന്നത്? (റോമർ, 1,2 കൊരിന്ത്യർ, എഫെസ്യർ, ഫിലിപ്പിയർ, കൊലൊസ്സ്യർ, 1,2 തെസ്സലൊനീക്യർ എന്നിവയുടെ അവസാനപരാമർശങ്ങൾ കാണുക).

പൗലൊസിന്റെ അവസാന പരാമർശങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ഒരുപോലെയല്ല, എന്നാൽ അവയിൽ ചില പൊതുവായ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (1) പ്രത്യേകമായ വ്യക്തികൾക്കുള്ള അഭിവാദനങ്ങൾ (2) ഒരു അവസാന ആഹ്വാനം(3) ഒരു വ്യക്തിപരമായ ഒപ്പ്(4)ഒരു അവസാന ആശീർവാദം. ഈ പ്രത്യേകമായ സവിശേഷതകൾ ഗലാത്യരിലുള്ള പൗലൊസിന്റെ അവസാന പരാമർശങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, രണ്ട് പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ഒന്ന്, പൗലൊസിന്റെ അനേകം എഴുത്തുകളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഗലാത്യരിൽ വ്യക്തിപരമായ അഭിവാദ്യങ്ങളില്ല, എന്തുകൊണ്ട്? എഴുത്തുകളുടെ ആദ്യമുള്ള പരമ്പരാഗത നന്ദിയർപ്പിക്കലിന്റെ അഭാവം പോലെ, ഇത് ഒരുപക്ഷേ പൗലൊസും ഗലാത്യരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന പിരിമുറുക്കമുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു കൂടുതലുള്ള സൂചനയായിരിക്കാം. പൗലൊസ് മര്യാദയുള്ളവനാണ് പക്ഷേ ഔപചാരികമാണ്.

രണ്ട്, അവന്റെ എഴുത്തുകൾ ഒരു പകർത്തെഴുത്തുകാരനോട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതായിരുന്നു പൗലൊസിന്റെ പതിവ് (റോമ. 16:22). പിന്നീട് അത് തീർന്ന ശേഷം പേനയെടുത്ത് പൗലൊസ് തന്നെ ഏതാനും കുറച്ച് വാക്കുകൾ അവന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് എഴുതി, എഴുത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു (1 കൊരി. 16:21). എന്നിരുന്നാലും, ഗലാത്യരിൽ പൗലൊസ് അവന്റെ പതിവിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുന്നു. അവൻ പകർത്തെഴുത്തുകാരനിൽനിന്ന് പേന എടുക്കുമ്പോഴും, ഗലാത്യയിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായതുകൊണ്ട് പതിവിനു വിപരീതമായി കൂടുതൽ എഴുതുന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി അവരുടെ മൗഢ്യമായ വഴികളിൽനിന്നും പിന്മാറാൻ ഗലാത്യരോട് പറയുന്നതുവരെ അവന് പേന താഴെ വെക്കാനാകുന്നില്ല.

അവൻ ആ എഴുത്ത് എഴുതിയത് വലിയ അക്ഷരങ്ങളിലാണെന്ന് ഗലാ. 6:11ൽ പൗലൊസ് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. ചിലർ കണക്കുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നത് പൗലൊസ് പരാമർശിക്കുന്നത് അക്ഷരങ്ങളുടെ വലുപ്പത്തെയല്ല പിന്നെയോ അവരുടെ കോട്ടം സംഭവിച്ച ആകൃതിയെയാണെന്നാണ്. അവർ പറയുന്നത് ഒരുപക്ഷേ പൗലൊസിന്റെ കൈകൾ ഒന്നുകിൽ പീഡനത്തിൽനിന്ന് മുരടിച്ചതോ അല്ലെങ്കിൽ കൂടാര നിർമ്മാണത്താൽ വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞതോ ആയതുകൊണ്ട് അവന് വടിവൊത്ത അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതാനായി

ല്ലെന്നാണ്. മറ്റുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് അവന്റെ പരാമർശങ്ങൾ അവന്റെ മങ്ങിയ കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ തെളിവുകൾ നൽകുന്നുവെന്നാണ്. രണ്ട് കാഴ്ചപ്പാടുകളും സാദ്ധ്യമാണെങ്കിലും, പൗലൊസ് മനഃപൂർവ്വമായി വലിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതി അവന്റെ കാര്യം ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് ഊഹിക്കാൻ സാദ്ധ്യത കുറവാണ്. ഒരു പ്രധാനവാക്കോ അല്ലെങ്കിൽ ആശയമോ നാം അടിവരയിടുകയോ, ചരിച്ചെഴുതുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വലിയക്ഷരത്തിലെഴുതുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ.

കാരണമെന്തായാലും, അവന്റെ താക്കീതും ഉപദേശവും അവർ ചെവിക്കൊള്ളണമെന്ന് പൗലൊസ് നിശ്ചയമായും ആഗ്രഹിച്ചു.

തിങ്കൾ **സെപ്റ്റംബർ 25**

ജഡത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു

ഗലാ. 6:12,13 വായിക്കുക. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പൗലൊസ് എന്താണ് പറയുന്നത്?

അവന്റെ എതിരാളികളുടെ പ്രേരണയെയും കാര്യപരിപാടിയെയും കുറിച്ച് പൗലൊസ് മുൻപ് സൂചന നൽകിയിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും (ഗലാ. 1:7; 4:17 കാണുക). ഗലാ. 6:12,13 ൽ ഉള്ള പരാമർശങ്ങളാണ് അവനാദ്യമായി അവന്റെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ആദ്യത്തെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ. അവൻ അവരെ വിവരിക്കുന്നത് "ജഡത്തിൽ സന്മുഖം കാണിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ" എന്നാണ്. പദപ്രയോഗം "സന്മുഖം" എന്നാണ്. ഗ്രീക്കിൽ അത് "നല്ലതായി പെരുമാറുക"യാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രീക്കിൽ "മുഖം" എന്ന വാക്കിന് തുല്യമാണ് ഗ്രീക്കിലെ ഒരു അഭിനേതാവിന്റെ മുഖംമൂടിക്ക് ഇത് ഒരു നടൻ ചെയ്യുന്ന വേഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ആലങ്കാരികമായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ മനുഷ്യർ സദസ്സിന്റെ അംഗീകാരം തേടുന്ന അഭിനേതാക്കളെപ്പോലെയാണെന്നാണ്. ആദരവിലും ലജ്ജയിലും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ (സാദൃശ്യം) അനുരൂപത ആവശ്യമായിരുന്നു. തെറ്റുകൾ പഠിച്ചിരുന്നവർ യെരൂശലേമിലും ഗലാത്യയിലുമുള്ള യെഹൂദരുടെ മുൻപിൽ അവരുടെ ആദരവ് മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.

അവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രധാനകാര്യം പൗലൊസ് പറയുന്നു. പീഡനം ഒഴിവാക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം. പീഡനം നിശ്ചയമായും അതിന്റെ കൂടുതൽ നാടകീയമായ ശാരീരിക പീഡനം ഉൾപ്പെടുന്ന രൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാമെങ്കിലും, അതിൻെറ "മൃദുവായ" രൂപമായ ഉപദ്രവവും, ഒഴിവാക്കലും അതുപോലെ തന്നെ വിനാശകരമാണ്. പൗലൊസും മറ്റു മതഭ്രാന്തന്മാരും ഒരിക്കൽ യെഹൂദ്യയിൽ ഇതിന്റെ ആദ്യരൂപം നടത്തിയിരുന്നു (ഗലാ. 1:13), എന്നാൽ പിന്നീടുള്ളതിനും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽ അതിന്റെ ഫലമുണ്ടായിരുന്നു.

യെഹൂദാ മതനേതാക്കന്മാർക്ക് അപ്പോഴും അനേക മേഖലകളിൽ സുപ്രധാനമായ രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് റോമിന്റെ ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരമുണ്ടായിരുന്നു; ആയതിനാൽ അനേകം യെഹൂദാവിശ്വാസികളും അവരുമായി നല്ല ബന്ധം നിലനിർത്താൻ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ജാതികളെ അഗ്രചർമ്മം ചെയ്തും തോറ ആചരിക്കാൻ അവരെ പഠിപ്പിച്ചും, പ്രാദേശിക യെഹൂദരുമായി അവർക്ക് ഒരു പൊതു താൽപര്യം ഉണ്ടാക്കാനായി. ഇതവരെ ജൂതപ്പള്ളികളുമായി നല്ല സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ സഹായിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർക്ക് യെരൂശലേമിലുള്ള യെഹൂദരുമായി അവരുടെ ബന്ധങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. അവർക്ക് ജാതികളുമായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വലിയ സംശയമുണ്ടായിരുന്നു (അ.പ്ര. 21:20,21). ഒരർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ പ്രവർത്തികൾക്ക് യെഹൂദരോടുള്ള അവരുടെ സാക്ഷ്യം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കാമായിരുന്നു എന്നതിലും സംശയമൊന്നുമില്ല.

ഏതൊരു സാഹചര്യമാണ് പൗലൊസിന്റെ മനസ്സിലുള്ളതെങ്കിലും, അവന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണ്: "എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവർക്ക് എല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും" (2 തിമൊഥെ. 3:12).

അവരുടെ തെറ്റുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഈ മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന കാരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. അത് യുക്തിപരമാണെന്ന് തോന്നുന്നു എല്ലാകാര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ. നാം സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരല്ലെങ്കിൽ "ഏറ്റവും നല്ല" ലക്ഷ്യങ്ങൾ പോലും നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കാം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇത് നമ്മോട് എന്തു പറയുന്നു? ശരിയായ ഉപദേശങ്ങൾക്കായി അവസാനമായി എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അവസാനിച്ചത്?

ചൊവ്വ **സെപ്റ്റംബർ 26**

ക്രൂശിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു (ഗലാ. 6:14)

"എനിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്; അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിനും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (ഗലാ. 6:14).

ചിലരെ അഗ്രചർമ്മത്തിനു നിർബന്ധിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങൾ തുറന്നു കാണിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവസാനമായി പൗലൊസ് അവന്റെ സുവിശേഷദൂത് ഗലാത്യർക്കായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സംക്ഷിപ്ത രൂപത്തിലാണെങ്കിലും പൗലൊസിന് സുവിശേഷം രണ്ട് അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചതാണ്: (1) ക്രൂശിന്റെ മുഖ്യപ്രാധാന്യം (വാക്യം 14)

(2) നീതീകരണത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം (വാക്യം 15) ഇന്നത്തെ പാഠത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ആദ്യത്തേതാണ്.

21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, പൗലൊസ് ക്രൂശിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ച കാര്യങ്ങൾ ആദ്യം നൽകിയ ഞെട്ടലിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ് (ഗലാ.

6:14). ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് പൊതുവായുള്ളതും വിലപ്പെട്ടതുമായ ഒരു അടയാളമാണ്. അത് മിക്കവർക്കും പ്രസാദാത്മകമായ വികാരങ്ങൾ ഉണർത്തുന്നു. എന്നിരുന്നാലും പൗലൊസിന്റെ കാലത്ത് ക്രൂശ് പ്രശംസിക്കാവുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല പിന്നെയോ നിന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടത്. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഒരു മശിഹായുടെ ആശയം യെഹൂദർക്ക് മുറിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. റോമാക്കാർക്ക് ക്രൂശീകരണം അത്ര വെറുപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു റോമാ പൗരന് യോജിച്ച ഒരു ശിക്ഷയായി പോലും അതിനെ കരുതിയില്ല. രേഖയിലുള്ള ക്രൂശീകരണത്തിന്റെ ചിത്രത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനെ പുരാതനലോകം എത്ര നിന്ദയോടെയാണ് കണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആദിമ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ചുമർചിത്രത്തിൽ കഴുതയുടെ തലയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ക്രൂശിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു; ക്രൂശിനു താഴെ ആരാധനയ്ക്കായി കൈകൂപ്പിയിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനടുത്തായി, ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "അലക്സാണ്ടർ അവന്റെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു" കാര്യം വ്യക്തമാണ്: ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനെ ആഡംബരമായി കരുതിയിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പൗലൊസ് ധൈര്യമായി എനിക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും പ്രശംസിക്കാനില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്!

പൗലൊസിന്റെ ലോകരുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് എന്ത് വ്യത്യാസമാണ് വരുത്തിയത്? ഗലാ. 6:14; റോമ. 6:1–6; 12:1–8; ഫിലി. 3:8.

വിശ്വാസിക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ് സകലതും മാറ്റുന്നു. നാം നമ്മെത്തന്നെ എങ്ങനെ കാണുന്നുവെന്ന് പുനഃപരിശോധിക്കാൻ അത് നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത് പിന്നെയോ നാം എങ്ങനെ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നുവെന്നും. ഈ ലോകം - ഈ തിന്മ നിറഞ്ഞ കാലഘട്ടവും അതിലുള്ളതെല്ലാം (1 യോഹ. 2:16). ദൈവത്തിന് വിരോധമാണ്. നാം ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചതുകൊണ്ട്, ഒരിക്കൽ നമ്മെ അടിമയാക്കിയ ശക്തി ഇനിമേലിൽ അതിനില്ല, നാം ലോകത്തിനു വേണ്ടി ജീവിച്ച പഴയ ജീവിതവും ഇനിയില്ല. പൗലൊസിന്റെ സാദൃശ്യത്തെ പിന്തുടർന്നാൽ വിശ്വാസിയും ലോകവും തമ്മിലുള്ള വിടവ്, നികത്തുവാൻ സാധിക്കില്ല.

ലോകവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധത്തെ സ്വാധീനിക്കാൻ ക്രൂശ് എന്താണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? അത് എന്ത് വ്യത്യാസമാണ് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തിയത്? നിങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു കൊടുക്കുന്നതിനു മുൻപായി എത്ര വ്യത്യസ്തമായാണ് നിങ്ങൾ ജീവിച്ചത്, ആർ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു?

ബുധൻ **സെപ്റ്റംബർ 27**

ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനുള്ള പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതിനുശേഷം, പൗലൊസ് ഇപ്പോൾ അവന്റെ സുവിശേഷദൂതിന്റെ രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തം ഊന്നിപ്പറയുന്നു: വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം.

ഈ ക്വാർട്ടറിലുടനീളം നാം കണ്ടതുപോലെ, അടിസ്ഥാനപരമായി അഗ്രചർമ്മം സുവിശേഷത്തിനെതിരാണെന്ന് പൗലൊസ് വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും ആ ശീല ത്തോട് അവനെതിരല്ല. അഗ്രചർമ്മത്തിനെതിരെ നിരവധി ശക്തമായ പ്രസ്താവന കൾ പൗലൊസ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്(ഗലാ. 5:2-4 കാണുക). എന്നാൽ അഗ്രചർമ്മം ചെയ്യാ ത്തതാണ് ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ ദൈവത്തിനു കൂടുതൽ പ്രിയങ്കരം എന്ന നിഗമന ത്തിൽ ഗലാത്യർ എത്തിച്ചേരണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതല്ല അവൻ പറയുന്നത്, കാരണം ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യാത്തതുമായ കാര്യത്തിൽ ഒരുവന് നിയമസിദ്ധാന്തപരമാകാം. ആത്മീയമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അഗ്രചർമ്മം എന്ന വിഷയം തന്നെ അപ്രസക്തമാണ്. സത്യമനം ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ വേരൂ ന്നിയതല്ല പിന്നെയോ മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലാണ്. യേശുതന്നെ പറ ഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു മനുഷ്യനുപുറമെ അഴകായി, ശോഭിക്കുമെങ്കിലും അകമെ ആത്മീയമായി ചീഞ്ഞിരിക്കാം (മത്താ. 23:27).

ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുക എന്നാൽ എന്താണ്? ഗലാ. 6:15; 2 കൊരി. 5:17. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് നിങ്ങൾ സ്വയമായി എങ്ങനെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്?

“സൃഷ്ടി” എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് പദം Ktisis എന്നാണ്. അത് ഒരു പ്രത്യേകമായ “ജീവിയെ” (എബ്രാ 4:13). സൂചിപ്പിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിയെ ഒന്നാകെ (റോമ. 8:22). ഏതുതരത്തിലും ആ വാക്ക് ഒരു സൃഷ്ടാവിന്റെ പ്രവർത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതാണ് പൗലൊസ് പറയുന്നത്. ഒരു “പുതിയ സൃഷ്ടി” ആകു ന്നത് മനുഷ്യശ്രമത്താൽ സാദ്ധ്യമായ കാര്യമല്ല. അഗ്രചർമ്മമോ മറ്റെന്തായാലും ഈ പ്രക്രിയയെ യേശു“പുതിയ ജനനം”(യോഹ. 3:5-8)എന്നു പ്രതിപാദിച്ചു. അത് ആത്മീയമായി മരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെ എടുത്ത് അവനിൽ ആത്മീയ ജീവൻ ഊതുന്ന ദിവ്യ പ്രവർത്തിയാണ്. പൗലൊസ് വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം എന്ന് വർണ്ണി ക്കുന്ന രക്ഷാകരമായ പ്രവർത്തിയെ വർണ്ണിക്കുവാനുള്ള മറ്റൊരലങ്കാരമാണ്. 2 കൊരി. 5:17ൽ ഈ പുതുസൃഷ്ടി അനുഭവത്തെ പൗലൊസ് വിശദമായി സൂചിപ്പി ക്കുന്നു. ഈ വാകൃത്തിൽ, ഒരു പുതിയസൃഷ്ടി ആകുകയെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നമ്മുടെ നിലവാരത്തിൽ വരുന്ന വെറുമൊരു മാറ്റമല്ല; ഒരു മാറ്റ മുണ്ടാക്കുന്നു. തിമൊത്തി ജോർജ്ജ് കുറിച്ചതുപോലെ, അത് മാനസാന്തരം എന്ന സമ്പൂർണ പ്രക്രിയ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു; വിശ്വാസത്തിലേക്കും അനുതാപത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയാണ്. ചൈതന്യം നൽകുന്നതും ശരീരത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുമായ ദിവസേനയുള്ള പ്രക്രിയ, വിശുദ്ധിയിൽ തുടർച്ചയായുള്ള വളർച്ചയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപത്തിലേക്ക് ആത്യന്തികമായി അനുരൂപപ്പെടുന്നതും.” Galatians p. 438.

എന്നിരുന്നാലും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നതല്ല നമ്മെ നീതീകരിക്കുന്നത്. പകരം ഈ പ്രകടമായ മാറ്റമാണ്. നീതീകരിക്കപ്പെടുക എന്നതിന്റെ തെറ്റിപ്പോകാ നാവാത്ത അർത്ഥം.

അന്തിമ അഭിപ്രായങ്ങൾ (ഗലാ. 6:16–18)

"ഈ പ്രമാണം അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവർ" എന്ന് അവൻ പറയുന്നവരുടെ മേൽ അവൻ അനുഗ്രഹം ചൊരിയുന്നു (ഗലാ. 6:16). ഈ പശ്ചാത്തലം കണക്കിലെടുത്താൽ, പൗലൊസ് എന്ത് "പ്രമാണ"ത്തെക്കുറിച്ചാണ് പൗലൊസ് പറയുന്നതെന്നാണ് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്?

"പ്രമാണം" എന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാക്ക് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നീണ്ട വടിയോ കമ്പോ ആണ്. ആശാരിമാരും മേസ്തിരിമാരും ഇത് അളക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ വാക്ക് ആത്യന്തികമായി ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാവുകയും ഒരുവൻ എങ്ങനെയെങ്കിലും വിലയിരുത്തുന്നതിന്റെ തോത് ആകുകയും ചെയ്തു. ഉദാഹരണത്തിന്, പുതിയനിയമ കാനാനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ പുതിയനിയമത്തിലെ 27 പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. അത് സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെയും ശീലങ്ങളെയും നിർണയിക്കാനുള്ള അധികാരമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ഒരു ഉപദേശം ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ളതിനൊപ്പം വരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

പൗലൊസ് ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്ന "കർത്താവായ യേശുവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്? അവമൂലം ആരും തന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതെന്ന് എഴുതുമ്പോൾ അവൻ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരം പറയുവാൻ ഗലാ. 6:14 സഹായിക്കുമോ? ഗലാ. 6:17; 2 കൊരി. 4:10; 11:23–29.

അടയാളം എന്ന വാക്കുവരുന്നത് ഗ്രീക്ക് പദമായ Stigmata യിൽ നിന്നാണ്. അതിൽനിന്നുതന്നെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കായ Stigma യും എടുത്തിരിക്കുന്നത്. പൗലൊസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അടിമകളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി അവരുടെ യജമാനന്റെ അടയാളത്താൽ അവരുടെമേൽ പതിക്കുന്നതിനെയായിരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ ചില നിഗൂഢമനങ്ങളിൽ അതിലെ വിശ്വാസികൾ ഭക്തിയുടെ പേരിൽ അവരുടെ പുറത്ത് പതിപ്പിക്കുന്ന മുദ്രകളെയാകാം. എന്തായാലും "കർത്താവായ യേശുവിന്റെ അടയാളങ്ങളാണ്"അവൻ ഉപദേശിക്കുന്നത് പീഡനവും കഷ്ടതയും മൂലം അവന്റെ മേൽ വന്ന പാടുകളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം (2 കൊരി. 4:10; 11:24–27). യെഹൂദാ മതത്തിന് വിധേയരായി എന്നതിന്റെ സൂചകമായി അഗ്രചർമ്മം സ്വീകരിക്കാൻ അവന്റെ എതിരാളികൾ ജാതികളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൗലൊസിന് അവൻ ആരുടെ അടിമയായിരുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കുന്ന അടയാളങ്ങൾ അവനുണ്ട്. അവനാകട്ടെ ക്രിസ്തുവിനോടല്ലാതെ ആരോടും കൂറില്ല.... അവന്റെ ഗുരുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് പൗലൊസിന് ലഭിച്ച പാടുകൾ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അവന്റെ ഭക്തിയെക്കുറിച്ച് വാചാലമായി സംസാരിച്ചു. " EGW Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6. p. 989.

യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസംമൂലം നിങ്ങൾക്കുള്ള ശാരീരികമോ അല്ലാത്തവയോ ആയ "അടയാളങ്ങൾ" എന്താണ്? മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു നിങ്ങൾ എന്തുവില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു?

വെള്ളി **സെപ്റ്റംബർ 29**

കൂടുതൽ ചിന്ത:

കാൽവറി ക്രൂശ് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, ഒടുവിൽ സകല ലൗകീകവും നരകത്തിന്റെയും ശക്തികളെയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും. എല്ലാ സ്വാധീനങ്ങളും ക്രൂശിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് സകല സ്വാധീനങ്ങളും പുറത്തേക്ക് പോകുന്നു. അത് ആകർഷണത്തിന്റെ വലിയ കേന്ദ്രമാണ്; കാരണം അതിന്മേൽ ക്രിസ്തു അവന്റെ ജീവനെ മനുഷ്യകുലത്തിനായി നൽകി. ഈ യാഗം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മനുഷ്യനെ അവന്റെ ആദിമപൂർണ്ണതയിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ്. അതെ, അതിലുപരിയായി, അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന് ഒരു സമ്പൂർണ മാറ്റം നൽകുന്നതിനാണ്. അവനെ ഒരു പടവെട്ടി ജയിക്കുന്നവനേക്കാൾ അധികമാക്കാനാണ്.

ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും വലിയ ശത്രുവിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയാൽ ജയിക്കുന്നവൻ, ഒരിക്കലും വീഴ്ച ഭവിക്കാത്ത ദൂതന്മാർക്കും മീതെ സ്വർഗ്ഗീയ രാജസദസ്സിൽ ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കും. ക്രിസ്തു പറയുന്നു: "ഞാൻ, ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ, സകലമനുഷ്യരെയും എങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കും." ക്രൂശ് അതിന് അനുകൂലമായൊരു സ്വാധീനം കണ്ടെത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് ഒരു സ്വാധീനമുണ്ടാക്കും. തലമുറകളായി, ഈ കാലത്തിന്റെ സത്യത്തെ ഏതൽക്കാലസത്യമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സത്യവും കരുണയും കണ്ടുമുട്ടിയ മാദ്ധ്യമം ക്രിസ്തുവാണ്. നീതിയും സമാധാനവും ചുംബിച്ചതും. ഇതാണ് ലോകത്തെ ചലിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാദ്ധ്യമമായത്.(MS 56,1899) "EGW Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6. p. 113.

ചർച്ചാ ചോദ്യങ്ങൾ:

1. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പൗലൗസ് തന്റെ എഴുത്ത് ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിൽ എന്ത് പ്രാധാന്യമാണ് നിങ്ങൾ കാണുന്നത്?

   ഗലാ. 1:3 ഉം 6:18 ഉം താരതമ്യം ചെയ്യുക.

2 "ലോകത്തിനു.... ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു" (ഗലാ. 6:14) എന്ന പൗലോസിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ എന്ത് ബന്ധമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇന്ന് ലോകവുമായി ഉണ്ടാകേണ്ടത്? പരിസ്ഥിതി, വർഗ്ഗീയത, ഗർഭം അലസിപ്പിക്കൽ പോലുള്ള വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ലോകത്തിനു മറിച്ചുവെങ്കിൽ എങ്ങനെ പ്രതി

കരിക്കണം? പൗലൊസ് എഴുതുന്ന "പുതിയ സൃഷ്ടി"യെപ്പറ്റി അവനോ അവളോ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഒരു വ്യക്തി എങ്ങനെ അറിയും?

4 ഈ ക്വാർട്ടറിൽ നിങ്ങൾ പഠിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തുടർന്നുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ പൗലൊസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കും: ന്യായപ്രമാണം, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ, വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം, പഴയതും പുതിയതുമായ ഉടമ്പടികൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തി ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രകൃതം?

സംഗ്രഹം:

സത്യമനം ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ മാത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതല്ല, പിന്നെയോ ഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ ഹൃദയം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതം കൂടുതലായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കും, അവനോ അവളോ വിശ്വാസത്തിൽ വളരുമ്പോൾ. ക്രിസ്തുവിനാൽ ഹൃദയം അധീനമാക്കപ്പെടണം; അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ മറ്റെല്ലാം പിന്തുടരും.

Pubilshed by Jose Prakash for South West India Union of Seventh-day Adventists. Evergreen lane, Moospet road, Thrissur - 680005. Ph: 0487-2440341. Type Setting and Printing@ Ebenezer Printers. Thrissur Ph: 0487-2361892